

55 *Myn koeske*

Ik moat op bêd, it is al let.
Mar myn koeske is der net.
‘Koeske, wêr bist?
Koeske, wêr sitst?’
Ik kin net koese súnder dy,
want do sliepst altyd by my.
Hiel fertrietlik gean ik nei boppe.
Súnder koes, mar mei myn poppe.
Ik krûp op bêd, mar wat is dat?
Under it dekbêd fiel ik wat.
‘Koeske, *dér* bist!
Koeske, *dér* sitst!’
Myn eigen koeske is der wer.
No kin ik wol sliepe hear.

Fariaasje

Ynstee fan ‘koeske’ kin ek doekje, bearke ensfh. ynfolle wurde.